



CAROLUS filius fuit illustrissimi principis Ernesti Marchionis Badensis & Hachburgensis. Is in omnis generis uirtutibus educatus, ob egregiam naturam in principem strenuum euasit. Itaque pater eum præ cæteris filijs unice dilexit, atq; Electori Palatino in curiam transmisit. Vbi etiam adolescens futuræ indolis multa indicia dedit. Cum autem postea Albertus senior frater obiisset, Ernestus pater suam ditionem adhuc uiuens inter Bernhardum & Carolum filios diuidere statuerat, ne fomes aliquis discordiarum oriretur. Verùm Bernhardus antequam administrationem adijisset, & ipse sine liberis decessit. Itaque Ernesto patre opti-

mo die sexto Februarij, Anno post redemptionem mundi millesimo quingentesimo quinquagesimo tertio uita functo, Carolus unicus filius in tota ditione successit, atque magna gratulatione à subditis susceptus fuit. Erat Carolus eo tempore adolescens circiter uiginti quinque annorum. Itaque is uxorem duxit Künigundam, ex illustrissima familia Brandenburgensi progeneratam, Cazimiri filiam, & Alberti strenui pugnatoris sororem, ex qua Albertum filium progeniuit. Cum hoc modo foeliciter rebus præesset, nec se uicinorum bellis immisceret, patris exemplum secutus, multi subditorum efflagitarunt, ut doctrinam Euangelij publice suscipere, atq; id, quod pater inchoasset, finiret.